

30.1.2015

MEDDELELSE TIL MEDLEMMERNE

Om: **Andragende nr. 1973/2013 af Lothar Liebtrau, tysk statsborger, om en supersvinefarm**

1. **Sammendrag**

Andrageren oplyser, at der er givet tilladelse til at (gen)optage driften af en stor intensiv opfedningsenhed ("superfarm") for omkring 37 000 svin i Hassleben i delstaten Brandenburg, Tyskland. Andrageren kalder dette en skandale, idet han påstår, at videnskabelige udtalelser viser, at gyllen fra gården vil ødelægge et værdifuldt nærliggende vådområde. Desuden anfører han, at EU's forordninger om svinehold ikke er blevet overholdt, at et beskyttet naturområde vil blive hårdt ramt, at offentligheden ikke blev hørt i forbindelse med beslutningen om at give tilladelse, og at ammoniakudledningerne fra opfedningsaktiviteterne vil overstige de tilladte grænseværdier betragteligt. Han anmoder Europa-Parlamentet om en undersøgelse.

2. **Opfyldelse af betingelserne for behandling**

Andragendet opfylder betingelserne for behandling (fastslået den 17. juli 2014). Kommissionen anmodet om oplysninger (forretningsordenens artikel 216, stk. 6).

3. **Kommissionens svar**, modtaget den 30. januar 2015

Projektet med en svinefarm i Hassleben (delstaten Brandenburg i Tyskland) befinder sig tæt på (800 m fra) Natura 2000-området "Kuhzer See/Jakobshagen" (DE 2747-303), som er beskyttet under habitatdirektivet¹. Ifølge oplysninger fra den skriftlige forespørgsel E-

¹ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EFT L 206 af 22. juli 1992, s. 7).

3166/2005 og dette andragende nr. 1973/2013 er projektets størrelse i mellemtiden blevet reduceret fra 85 000 svin til 37 000 svin. Den kompetente myndigheds godkendelsesprocedure er allerede afsluttet, og tilladelsen blev givet i juni 2013, men kan endnu ikke føres ud i livet af bygherren, fordi der er indgivet klager over godkendelsesproceduren. En endelig beslutning om dette projekt fra de kompetente myndigheder forventes tidligst midt i 2015.

I henhold til artikel 6, stk. 3, i habitatdirektivet skal alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for en Natura 2000-lokalitets forvaltning, men som kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyntagen til bevaringsmålsætningerne for denne. Dette gælder også for en svinefarm, som har potentiale til at påvirke følsomme arter og natursteder negativt med kvælstof i form af luftforurening forårsaget af ammoniak. Det er op til de enkelte medlemsstater at træffe beslutninger vedrørende opførelsen af f.eks. en svinefarm på deres territorium, dog skal EU-retten overholdes. I de tilfælde, hvor Natura 2000-lokaliteter kan påvirkes negativt af et projekt, er denne forpligtelse bl.a. ensbetydende med, at der skal foretages en vurdering af projektets indvirkninger på bevaringsmålsætningerne for den berørte lokalitet, og at der i visse tilfælde skal foretages en undersøgelse af alternative løsninger, f.eks. ændring af placeringen eller indførelse af passende afbødende foranstaltninger. Undtagelser kan tillades i henhold til artikel 6, stk. 4, i habitatdirektivet, hvis der ikke findes nogen alternativ løsning, hvis der er bydende nødvendige hensyn at tage til væsentlige samfundsinteresser i projektet, og der træffes passende kompensationsforanstaltninger.

Tyskland har problemer med nitratforurening, der stammer fra landbruget, hvilket påpeges i Kommissionens rapport¹, jf. artikel 11 i nitratdirektivet². Kommissionen indledte i 2013 en traktatbrudsprocedure om gennemførelsen af nitratdirektivet i Tyskland.

Nitratdirektivet har til formål at mindske vandforurening forårsaget eller fremkaldt af nitrater, der stammer fra landbruget, og at undgå yderligere forurening af denne type. Gennemførelse af foranstaltningerne i direktivets bilag II og III, især handlingsprogrammerne som omhandlet i direktivets artikel 5, er de vigtigste redskaber til at forebygge og mindske forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget. I denne sammenhæng skal medlemsstaterne sikre, at brugen af safter fra landbruget ikke er til skade for opnåelsen af målsætningerne i direktivet, som imidlertid ikke indeholder nogen bestemte krav til procedurer for godkendelse af landbrugsbedrifter.

De andre argumenter, som andrageren nævner, f.eks. brandbeskyttelse og eventuelle brud på national eller regional lovgivning, hører under de nationale myndigheders kompetence og har allerede været genstand for nationale eller regionale parlamentariske spørgsmål³ og svar fra myndighederne.

¹ Rapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelsen af Rådets direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, baseret på medlemsstaternes rapporter for perioden 2008–2011 (COM(2013)0683).

² Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget.

³ Kleine Anfrage (lille forespørgsel) 1130 af 4.3.2011 og Kleine Anfrage 2933 af 4.6.2013 i landdagen i Brandenburg.

Konklusion

Eftersom godkendelsesproceduren endnu ikke er afsluttet på nationalt niveau, er Kommissionen ikke i stand til at gøre noget. Andrageren opfordres derfor til at kontakte de kompetente nationale myndigheder direkte og anmode om yderligere oplysninger om godkendelsesproceduren. Hvis andrageren efter at have modtaget sådanne oplysninger, og efter at godkendelsesproceduren har nået sin afslutning, stadigvæk er af den opfattelse, at EU-lovgivningen ikke er blevet overholdt, har han mulighed for at indgive en formel klage til Europa-Kommissionen.